У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 189. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 13-го ЖОВТНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, OCTOBER 13, 1971 No. 189. VOL. LXXVIII.

Президент УНР М. Лівицький приїхав на відвідини в ЗСА і Канаді

Ню Йорк. — З Представництва Українського Державного Центру в екзилі інформують, що минулої п'ятниці, 8-го жовтня, приїхав з Мюнхену до Ню Йорку на двомісячні відвідини в ЗСА і Канаді президент Української Народної Республіки в екзилі Микола Лівицький. Під час зустрічі з Головною Управою Представництва в суботу, 9-го жовтня. президент М. Лівицький інформував про загальну ситуацію та про цілі і пляни своїх відвідин й опісля обмірковано ряд поточних справ. У вівторок, 12-го жовтня, президент М. Лівицький виїхав до Вашингтону, з кінцем цього тижня буде на Соборі Української Православної Церкви в ЗСА у Філядельфії й опісля виїжджає до Канади, де зупиниться приблизно один місяць часу й тоді повернеться знову до ЗСА.

Микола Лівицький, президент УНР в екзилі

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Вівторок, 12 жовтня 1971

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ ПОВІДОМИВ, що минулого місяця кількість затруднених у ЗСА зросла на 320 000, але кількість безробітних майже не зменшилась: у серпні безробітних було 6,1%, а у вересні рівно 6 відс., що дорівнює 4 мільйонам 800 тисяч людей. Щодо безробітних, то Департамент Праці подав точніші дані: з усіх 4 мільйонів 800 тисяч людей без праці є 1 мільйон 800 тисяч чоловіків і 1 мільйон 800 тисяч дорослих жінок та 1 мільйон 200 тисяч молоді обох статей, віком від 16 до 19 років.

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ в 1972 році сенатор Едвард Москі з Мейну підтримує, через своїх співпрацівників, кандидатуру сенатора Гаролда Гюгга з Айови на голову Комітету Довір'я на наступній Конвенції Демократичної партії. Але провідні члени Крайового Комітету Демократичної партії висувають іншу кандидатуру на ту важливу, хоч тимчасову, посаду — пані Патрісію Роберт Гарріс, колишню амбасадорку ЗСА до Люксембургу. Її кандидатуру підтримує також організоване робітництво.

ПОРТОВІ ВАНТАЖНИКИ НА ЗАХІДНЬОМУ ПОБЕРЕЖЖІ припинили свій довгий страйк і взялися розвантажувати понад 250 кораблів, з яких деякі чекали 100 днів у завмерлих портах. Вантажники пішли до праці під натиском адміністрації президента Ніксона і у висліді наказу федерального суду.

РІЗНІ ЛІВІ Й РАДИКАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ, переважно студентські, плянують влаштувати велику антиурядову демонстрацію у Вашингтоні 26 жовтня, і при тому „оточити" Білий Дім. За день перед тією демонстрацією вони плянують провести у Вашингтоні масовий мітинг, на якому будуть засуджувати війну у В'єтнамі, обвинувачуватимуть Уряд за події в тюрмі в Аттиці і т. п.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ЗБРОЇТЬСЯ щораз новими і досконалішими, себто щораз нищільнішими родами атомової зброї — виявив „шпигунський сателіт". Совєти будують дальші викидні для далекосяжних ракет і причали для підводних човнів з атомовими ракетами.

ДО МОСКВИ ВЕРНУВСЯ прем'єр Алексєй Косиґін після відвідин у північно африканських арабських країнах Альжирі й Марокко. На бенкеті в Марокко Косиґін висловив острах, що „при всій добрій волі Єгипту" може відновитися ізраїльсько - арабська війна.

В АВСТРІЇ ВІДБУЛИСЯ в минулу неділю 10 жовтня парляментарні вибори, які дали невеличку перевагу тамошній Соціялістичній партії: припускають, що після остаточного підрахунку голосів соціялісти матимуть в парляменті на 1 голос більшости.

СОВЄТСЬКА ПИСЬМЕННИЦЯ ЛІДІЯ ЧУКОВСКАЯ ЗАКИНУЛА одеському судові, що він покористувався антисталінськими творами померлих уже письменників для засудження бібліотекарки Рейзи Палатнік на 2 роки капету. Ті нібито антидержавні твори знайдено в помешканні засудженої, дармащо деяких авторів тих заборонених творів реґабілітовано після їх смерти.

СОЦІЯЛІСТИЧНА ПАРТІЯ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ПЕРЕМОГЛА у виборах у Бремені, отримавши на 10 відсотків більше голосів, як вона отримала в минулих виборах, дармащо тепер Християнські демократи і Вільні демократи зблькувалися проти соціялістів. Соціялістичний канцлер Віллі Брандт вбачає у цьому доказ довір'я більшости німців до його політики, наставленої на згоду з комуністами.

СОВЄТИ ВИДАЛИЛИ 4-ох британських дипломатів та одного британського бизнесмена і заборонили приїзд до СССР трьом іншим бизнесменам, які мають совєтські поворотні візи. Відкликано різні британські відвідини, між ними заповіджений на початок наступного року приїзд до Москви британського міністра закордонних справ Алека Даґлас Гюма. Це пімста за видалення з Британії 105 совєтських дипломатів - шпигунів.

МАО ТСЕ-ТУНҐ ПРИЙНЯВ 8 жовтня ц. р. етіопського монарха Гайле Селяссі, нараджувався із ним одну годину і 40 хвилин, жартував і взагалі своїм виглядом заперечив впертим поголоскам про його важку недугу чи навіть смерть.

НА ТАЙВАНІ (ФОРМОЗІ) ВІЛЬНІ КИТАЙЦІ ВІДЗНАЧИЛИ традиційну щорічну „подвійну десятку", себто 10-го дня 10-го місяця. Водночас відзначувано 60-ті роковини упадку китайської монархії й проголошення республіки. Параду приймав 83-літній Чіянґ Кай-шек.

УРЯДОВІ КАМБОДЖІ ВІДОМЕ МІСЦЕ, де похоронено вбитих комуністами тіла закордонних журналістів — заявив брат прем'єра Камбоджі Лона Ноля, генерал, командир 15-ої піхотної бриґади. Коло десятка закордонних воєнних кореспондентів просто зникли ще рік тому. Лон Ноль відмовився сказати, де ті могили.

През. Ніксон запропонує Конґресові створення надзвичайного апеляційного суду для справ контролі над цінами і платнями

Вашинґтон. — Згідно з повідомленнями з Білого Дому, президент Ніксон плянує звернутися найближчим часом до Конґресу з пропозицією створити Тимчасовий Надзвичайний Апеляційний Суд для розгляду спірних справ, зв'язаних із контролею цін і заробітних платень у другій фазі нової економічної політики уряду. Цей суд мав би полагоджувати відклики від рішень заповіджених у промові Президента з четверга минулого тижня установ — Ради Платень і Комісії Цін, що мали б здійснювати контролю над цінами і заробітними платнями після обов'язуючого тепер періоду замороження. Президент Ніксон заявив також, що він прохатиме Конґрес про продовження дійсности Акту про економічну стабілізацію, схваленого в 1970 році, на дальший один рік — до 30 квітня 1973 року. Разом із своїми дорадниками Президент приготовляє цілу низку розпоряджень і доручень зв'язаних із проведенням другої фази економічної програми. З'ясовані Президентом і потім секретарем скарбниці Джоном Конналі напрямні цієї політики були прийняті прихильно керівниками бизнесового світу. Провідники світу праці ставляться покищо до плянів уряду, зокрема ж до запляновaних ним установ для контролі над цінами і платнями, із застереженням, вважаючи, що вони будуть мати надто офіційний, а не громадський характер. Піддержують пляни уряду щодо економічної стабілізації не тільки республіканці, але й демократи. Лідер демократичної партії в Сенаті Майк Менсфілд звернувся із закликом до американського робітництва, щоб воно співпрацювало з урядом і піддержувало його почини й заходи для оздоровлення економіки ЗСА. Всі питання і сумніви — заявив у своїм зверненні Менсфілд, мали б бути вирішені в користь плянів Президента.

Сенатор Роберт Бирд мав би стати членом Найвищого Суду

Вашинґтон. — Згідно з неофіційними повідомленнями, през. Ніксон обмірковує справу евентуального призначення на одне із вакантних становищ у Найвищому Суді демократичного сенатора Роберта Бирда із Вест Вірджінії. Кандидатуру його підтримує не тільки Президент, але й також Департамент Юстиції. Плян призначення Бирда на суддю Найвищого Суду викликав деяке здивування в політичних колах Вашинґтону, бо Бирд не є правником за фахом і до того ж йому закидають симпатії а то й членство в організації Ку Клукс Клану. Протеж сен. Бирд має закінчені правничі студії і Конституція ЗСА не вимагає, щоб суддя Найвищого Суду був юристом. Сен. Бирд є віпом демократичної більшости в Сенаті, має добрі взаємини з демократичними колами Конґресу і приятелює з през. Ніксоном. Останнім часом виступає, як гарячий прихильник й оборонець цивільних прав. Демократичний сенатор і кандидат на Президента Джордж Мек Ґоверн, який ще в неділю виступав із дуже прихильною оцінкою сен. Бирда, змінив свою думку і в понеділок заявив, що він як член Сенату буде опонувати проти призначення на становище судді Найвищого Суду особи, яка була колись „расистом" і противником цивільних прав.

Спроба державного перевороту в Арґентині була безуспішною

Буенос Айрес. — Започаткована офіцерами двох військових ґарнізонів спроба усунути теперішній арґентинський військовий режим, очолюваний генералом Александром Лянуссе, пройшла без успіху. Більшість військових ґарнізонів в Арґентині не приєдналася до заклику збунтованих офіцерів, які захопили радіостації Азуль й Олаварія, щоб скинути очолюваний ген. Лянуссе режим і льояльні до уряду війська завели скоро порядок. Президент Лянуссе, який прийшов до влади в березні ц. р., усунувши ген. Роберта М. Левінґстона, заявив, що революту почали „ультраправі фашисти, які хотіли перешкодити поворотові до демократичних вільних виборів". Згідно з обіцянкою, що її дав Лянуссе, такі вибори мали б відбутися в березні 1953 року. Здушивши револьту правих офіцерів ген. Лянуссе провів реорганізацію свого кабінету. Не повідомляючи про усунення міністра справедливости Джеймa Перріо і міністра фінансів Квілісі із складу уряду, Лянуссе призначив на становище міністра справедливости Бруно Квіяно, колишнього члена уряду д-ра Артура Фрондізі, що був скинутий із становища президента в 1962 році, і на становище міністра фінансів відомого економіста Кастана Лічіярді. Призначення прийняли дуже прихильно провідники світу праці і керівники підприємств. Дальші зміни в уряді мають бути проведені після відвідин президента Лянуссе в Перу і в Чіле. Передбачені ці відвідини на найближчий тиждень.

Філядельфійська Округа УНС заповіла посилення членської кампанії

Філядельфія (В.С.). — Учасники організаційних зборів Філядельфійської Округи УНСоюзу, зібрані в кількості 37 осіб минулої неділі, 10-го жовтня, в залі УСО „Тризуб" у Філядельфії, вислухали доповідей про стан УНСоюзу і дотеперішні здобутки нових членів Округи за 1971 рік та вирішили посилити членську кампанію в останніх трьох місяцях цього року. Зборами проводив голова Окружної Управи, гол. радний і обл. організатор Степан Гавриш, який після офіційного відкриття нарад і привітання гостей запросив до президії, крім секретаря Округи Петра Тарнавського, отця митрата Омеляна Мицика та членів Головного Уряду УНСоюзу, заступника гол. предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана, головного контролера проф. д-ра Богдана Гнатюка і головного контролера д-ра Івана Скальчука. Наради започатковано молитвою, що її провів о. митр. О. Мицик, після чого на заклик предсідника вшановано пам'ять померлих секретарів відділів Округи бл. п. інж. Тихона Тещука, бл. п. Григорія Тимчія і бл.п. Володимира Басюка.

У першій доповіді С. Гавриш спершу здав короткий звіт з праці Округи, влаштованого недавно Дня УНСою...

(Закінчення на стор. 4-ій).

Віце-президент Еґню відвідує Туреччину, Ірак і Ґрецію

Анкара, Туреччина. — Віце-президент Спіро Еґню прибув в понеділок 11 жовтня до столиці Туреччини Анкари на розмови в справі дальшої американської економічної і військової допомоги Туреччині. Турецький прем'єр Нігат Ерім, американський амбасадор Віллям Гендлі й інші достойники привітали Віце - президента на летовищі, але загал турецького населення поставився до тих відвідин радше байдуже. В тому самому дні вибухли дві бомби перед американським консулятом в Інстамбулі, пошкодивши два авта, але не можна знати, чи той терористичний акт стояв у зв'язку з приїздом віце-президента Еґню. В середу 13 жовтня Спіро Еґню мав полетіти до Персеполісу, колишньої столиці старинної Персії, де він репрезентуватиме президента Ніксона на святуванні 2.500-них роковин заснування перської імперії Киром Великим. На ту церемонію прибудуть, між іншими гістьми, князь Филип Единбурський із княжною Анною від Британії, король Фредерик і королева Інґрід з Данії, імператор Етіопії Гайле Селяссі, йорданський король Гуссейн і багато інших закордонних достойників, для яких збудовано в Персеполіссі ціле місто шатер. У спеціяльному „бенкетовому шатрі" відбудеться бенкет під головуванням теперішнього іранського шаха Рези Пахлеві з приявністю 500 осіб. З Ірану віце-президент Еґню полетить до Ґреції, батьківщини його предків. Він повернеться до Вашинґтону 22 жовтня.

ЗСА зменшать дотації на ОН, коли ОН виключать Вільний Китай

Об'єднані Нації. - Республіканський сенатор Джеймс Баклі з Ню Йорку відвідав американського амбасадора в Об'єднаних Націях Джорджа Буша і заявив йому, а після того потвердив це на своїй пресовій конференції, що коли Об'єднані Нації виключать з свого членства вільний Китай, то він і 20 інших сенаторів негайно зголосять в Сенаті законопроєкт про ревізію відношення З'єднаних Стейтів супроти Об'єднаних Націй. Сенатор Баклі заявив, що зменшення вплат, що їх ЗСА вносять до каси Об'єднаних Націй, не буде „карою" за виключення Вільного Китаю, а тільки послідовним актом на основі висновку, що Об'єднані Нації не грають тієї ролі у світі, яку повинні би грати. Америка покриває тепер 36 відсотків коло 200-мільйонового бюджету Об'єднаних Націй. Сенатор Баклі заявив, що його становище віддзеркалює настрій цілого Конґресу. Він заповів, що наступного дня відвідає амбасадора Буша сенатор Роберт Тефт з Огайо з подібною місією, як її мав Баклі. Тому, що Уряд, знаючи про замір сенатора Баклі відвідати амбасадора Буша й поінформувати його про настрої в Конґресі, не заявився проти таких відвідин, припускають, що законопроєкт, про який говорив Баклі, може мати шанси успіху. Об'єднані Нації віддавна не втішалися великою популярністю в колах Конґресу.

В'єтконґ звільнив одного американського полоненого

Сайґон. — В минулу п'ятницю в'єтнамські комуністи звільнили з полону 22-річного сержанта Джона С Секстона, який дістався був до комуністичного полону 12-го серпня 1969 року, ранений шрапнелем. Секстон ішов босоніж кілька годин джунґлею, поки дістався до американської станиці. Він передав американському командуванню вістку від комуністів, що вони сподіваються звільнення в заміну комуністичних полонених. Негайно звільнено одного північно-в'єтнамського лейтенанта й перевезено його гелікоптером на те місце, в якому залишено було Секстона. Можливо, що ця подія започаткує дальший обмін полоненими, чого віддавна хотіли американці. У Південному В'єтнамі „пропали" безвісти 520 американських військовиків і цивільних, з чого в руках В'єтконґу напевне перебувають 82 американці. У полоні в Північному В'єтнамі знаходиться 378 американських військовиків, хоча комуністи призналися тільки до 339-ох американських полонених. Сержант Джон Секстон написав був листа до своїх батьків в Америці в сім днів після того, як попав в полон, з вісткою, що він живий, але того листа затримано в Пентаґоні, не мавши певности, чи це не фальшивка. Щойно тепер, коли батько Секстона зголосився в Пентаґоні, передали йому того — писаного два роки тому — листа його сина.

У Відні відбувся Конґрес каноністів права Східніх Церков

Відень, (Н. Н.) — Товариство каноністів права Східніх Церков, засноване в 1969 р. в Римі — під головством проф. Віллібальда Плєхля з Відня — урядило цього року перший свій конґрес у Відні 22-26 вересня у залі засідань Ляндтаґу Нижньої Австрії. Участь у цьому конґресі взяли понад 50 (зі 100) членів Товариства і велика кількість заінтересованих у цій ділянці. Майже всі Східні Церкви були там заступлені (православні і католицькі). Від Укр. Катол. Церкви були два каноністи: о. проф. Мелетій Войнар, ЧСВВ, і о. Софрон Мудрий, ЧСВВ, віце-ректор Папської Семінарії св. Йосафата в Римі, як також о. Олександер Дзерович, парох св. Варвари у Відні. Від Пітсбурської архиепархії був о. Вернард Сіґлє, а з Гайдудороґської єпархії в Мадярщині о. Голош. Постійно у програмах конґресу брали участь 4 грецькі православні єпископи, один вірменський з Ню Йорку, один паронітський з Ливану і Преосв. Николай Елько. Найчисленніше була заступлена Грецька Православна Церква, як єпископами, так і клиром та світськими правниками. Московську патріярхію репрезентував Преосв. Герман, єп. Відня і цілої Австрії, з парохом Відня, білорусином з Мєнська. Були теж представники-гості від Єпископальної Церкви з Англії і від Лютеранів з Німеччини. У відкритті конґресу взяли ще участь: Кард. Кеніґ, Архєп. Відня і Кард. де Фюрстенберґ, Префект Свщ. Конґ. для Сх. Церков у Римі, Ап. Нунцій у Відні, багато єпископів так католицьких, як і не-католицьких.

(Закінчення на стор. 4-ій).

КОНҐРЕС КУК ПРИЙНЯВ РОТАЦІЙНУ СИСТЕМУ, О. Д-Р В. КУШНІР ПЕРЕОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА

Вінніпеґ (І.Г. — телефоном). — Десятий Конґрес Українців Канади, що відбувся тут від п'ятниці, 8-го жовтня, до понеділка, 11-го жовтня включно, змінив дотеперішню систему вибору Президії Комітету Українців Канади із постійним представником Братства Українців Католиків на пості президента, заступаючи її ротаційною системою, яка передбачає, що пост президента КУК займатимуть по черзі представники складових організацій: Братства Українців Католиків, Союзу Українців Самостійників, Українського Національного Об'єднання, Ліґи Визволення України, Т-ва професіоналістів і бизнесменів, Українських Канадійських Ветеранів та ін. Цим разом на президента КУК переобрано ще на один рік дотеперішнього довголітнього президента, кандидата Братства Українців Католиків, о. митрата д-ра Василя Кушніра, а після однорічної його каденції функції президента виконуватиме представник СУС. Дальша ротація - черґування відбуватиметься що три роки, як відбувається і Конґрес Українців Канади. Змінено також дотеперішню систему в тому, що замість дотеперішніх Президії і Президіяльної Ради КУК, встановлено загально Президію з Екзекутивою на чолі. До Екзекутиви входять репрезентанти згаданих шести складових організацій, а до Президії представники всіх складових організацій. Цим разом до Екзекутиви, яку знову очолив представник БУК о. митрат д-р Василь Кушнір, входять від СУС проф. Кондра і п. Павлик, від УНО пп. Соколевський і Гвоздулич, від Ліґи пп. Іванчук і Башук, від Професіоналістів д-р Слоґан і Карасевич молодший та від Ветеранів адв. Карасевич старший. У Президії КУК, яка тепер матиме повні права голосувати і переголосовувати, входять представники всіх інших складових організацій. Від Українського Народного Союзу входить до Президії КУК голова Го-

о. митрат д-р Василь Кушнір

(Закінчення на стор. 4-ій)

Відбулися Загальні Збори НТШ в Европі, проф. В. Кубійович переобраний на голову

Сарсель, Франція. У суботу, 2 жовтня 1971 р., відбулися тут VII. Загальні Збори Наукового Товариства ім. Шевченка у Европі, які розпочалися св. Літургією, відправленою о. шамбеляном М. Левенцем, а преосвященний владика Володимир Маланчук виголосив проповідь. У зборах взяли участь 19 дійсних і звичайних членів; 38 інших членів надіслали уповноваження для заступлення їх на Зборах. Звіт з трирічної каденції подали: д-р Вол. Кубійович про загальний стан української науки та про Інститут Енциклопедії Українознавства; д-р А. Жуковський — про організаційну і наукову діяльність та про працю Бібліотеки НТШ у Сарселі; доц. д-р А. Фіґоль про економічно-фінансовий стан; проф. д-р В. Янів — про Гол. Раду НТШ та її співпрацю з Европейським НТШ. З поданих звітів присутні довідалися, що НТШ у Европі об'єднує 2 почесних, 29 дійсних, 4 членів-кореспондентів і 49 звичайних членів, які живуть: 28 у Німеччині, 26 у Франції, 11 в Італії, 7 в Англії, 4 в Бельгії, 2 в Швайцарії і по одному в Ізраїлі, Голляндії, Марокко, Норвеґії. За звітний період НТШ у Европі видало два томи „Записок НТШ": том 186 — „Збірник на пошану Олександра Шульгина (1889 - 1960)", за редакцією проф. д-ра В. Янева і том 187 — Вольф-Дітріх Гайке „Українська Дивізія „Галичина". Історія формування і бойових дій у 1943 - 1945 роках", за редакцією проф. д-ра В. Кубійовича.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Українська тематика буде на з'їзді Американського Історичного Товариства

Цьогорічний з'їзд (86-ий) Американського Історичного Товариства — АГА — в Ню Йорку в днях 28 - 30 грудня в приміщеннях Гілтон готелю увійде також в українську історичну науку як небуденна подія. Мавши на увазі, що АГА є найстаршою і найбільш респектованою організацією американських істориків з членством біля 12 000 — наявність української тематики на тому форумі заслуговує на окрему увагу і підкреслення. В минулому тільки одиницям з українських істориків пощастило виступати на з'їздах АГА і тільки двох істориків виступало з українською темою. Ті скромні початки завершуються великим успіхом в 1971 році. За неофіційними даними, сімох українських науковців (істориків і політико-знавців) прийматиме активну участь в програмі конвенції. Вперше Українське Історичне Товариство буде офіційно заступлене на форумі АГА, з нагоди спільного обіду, доповіддю проф. Богдана Боцюркова про інтелектуальний спротив в Україні. Окрема сесія під проводом проф. Ігоря Шевченка буде присвячена темі: „Унікальність українських запорізьких козаків". У тій сесії виступлять з доповідями: проф. Омелян Пріцак, який говоритиме про „Запорізьких козаків і відновлення руської віри", о. проф. Олександер Баран доповідатиме про Київську Могилянську Академію, а проф. Анджей Камінскі з Колюмбійського Університету говоритиме про Гадяцьку унію. Дискутантом сесії є Едвард Кінан з Гарварду.

Проф. Степан Горак буде предсідником сесії, присвяченої темі: „Досвід в націоналізмі — шляхи і маніфестації". На тему відродженого українського націоналізму говоритиме проф. Володимир Гуцул, а професори Т. Громада і П. Кіслер розглядатимуть маніфестації словацького і мадярського націоналізмів. Та сесія є вже визначено на 30-го грудня (четвер), о год. 1:15 — 3:15 в залі ч. 524.

Проф. Юрій Борис виступає в сесії про Ризький договір під керівництвом проф. П. Вандича. Проф. Борис буде аналізувати цей нащас-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Клітка без позолоти

„Вільна країна не може бути кліткою, навіть коли вона позолочена", — написав у своєму „відкритому заклику" до Верховного Совєту СССР совєтський учений Андрей Сахаров, виступивши в обороні права вільно емігрувати з СССР, кому куди захочеться. Сахаров пише про „трагічні конфлікти", що їх переживають не тільки жиди, але й москалі, українці, німці, вірмени, литовці, латиші, естонці, тюрки, які „з особистих, національних чи інших причин опинились в ситуації, в якій їхнє життя стало постійними тортурами у вижиданні тільки того, щоб дістати несправедливу відмову". Сахаров заявляє, що відкидання прохань на легальний виїзд спонукує людей ламати закон, внаслідок чого у так званому Ленінградському процесі засуджено двох осіб на смерть, а литовця Кудірку, що пробував був утекти до Америки, засуджено на 10 років в'язниці. І Сахаров пропонує прийняти закон, який розв'язав би проблему еміграції „на демократичний лад".

Андрей Сахаров здобув собі в СССР і в широкому світі славу чесної людини, яка відважно виступає в обороні людських прав для совєтських громадян. Сахаров — один із найвидатніших атомових фізиків, якого вважають за батька совєтської водневої бомби, член Академії Наук СССР, і тому втішається розмірною свободою слова, бо совєтським властям незручно арештувати його і запроторити до психіятричної лікарні, як це безцеремонно роблять із менш видатними і менш відомими інтелектуалами. Проте, його розумний і логічний заклик відкрити совєтську клітку для свобідного руху людей і ідей напевно не матиме успіху.

Права людини, яких домагається Сахаров, несумісні з основним характером поліційної держави. Андрей Сахаров і його однодумці не виступають проти марксистсько-ленінської „науки", проти совєтського режиму, — вони хочуть лише дещо демократизувати „клітку". Цього самого хотів Імре Надь на Мадярщині, і тому совєтські займанці схопили його і розстріляли, — того самого хотів Александер Дубчек в Чехо - Словаччині, і тому совєтські танки вдерлися до Праги. Свобода, а з нею право громадян на вільний виїзд за кордон, може настати в СССР тільки на руїнах комуністичної системи, на руїнах імперії, створеної обманом і насильством. Поки це станеться, СССР буде кліткою, але без позолоти, про яку говорить Андрій Сахаров, — це похмура клітка, яку сторожить кліка, що не визнає слова ні поняття свободи.

Проти дискримінації

Урядова Комісія в справах атомової енергії у Вашингтоні звернулася з проханням до 38 громадських і приватних організацій допомогти знайти між представниками різних національних меншин у ЗСА 75 фахівців, переважно інженерів, з 2-5-річним стажем. Вони мають бути обізнані з технологією нуклеарних реакторів; потрібні також „структуральні" інженери, інженери - механіки й ін. Платня на тих вільних покищо 75 місцях від 15 до 25 тисяч долярів річно. Комісія в справах атомової енергії бажає дати місця цікавої і відповідальної праці для представників „майнориті", будь-якої раси чи культури, щоб і в цій ділянці американського життя не було дискримінації.

Речник Комісії Джон Урлавб повідомив, що згадане прохання розіслано до громадських і приватних, а також церковних організацій, між ними до Єпископської Конференції для еспанськомовних осіб, до Південно - Християнської Провідної Конференції, до Антидефамаційної Ліги Б'най Брит, до Асоціяції Християнських Молодих Жінок, — це тільки, коли мовиться про релігійного типу організації. А коли мова про етнічно - групові, то листа адресовано, наприклад, і до Китайської Допомогової Ради. Листа Комісії одержали організації: жіночі, негритянські, еспансько - американські, американських індіян та організації „орієнтальні", котрі об'єднують вихідців із Азії, про що писала газета „Трут" у Філядельфії ч. 9 з вересня 1971 р.

В офіційному листі Персонального відділу Комісії в справах атомової енергії сказано, що 75 місць зарезервовані „для збільшення кількости професійних позицій із середовищ меншин у ЗСА". Яка українська організація чи установа одержала такого листа? А якщо не одержала жадна, то чому?

Боротьба проти будь-якої дискримінації належить до одного з головних обов'язків кожного американця, без уваги на його походження, віровизнання чи політичні переконання.

М. Мельник

КІЛЬКА ЦИФР І ДУМОК

Змагання між росіянами та їхніми вислужниками і українськими патріотами за те, чи Україна буде русифікована чи українізована, не тільки не припиняється, але ще більше загострюється. На жаль, за українізацію бореться не Шелест чи Білодід і не уряд України, а поодинокі люди, які найбільш різнородними і не раз хитрими способами змушують режим до поступок. На цю проблему, здається, всім нам варто звернути увагу. Треба не тільки слухати, якою мовою говорять в Києві, але й приглядатись усім ділянкам життя в Україні і занотовувати не лише здобутки русифікації, але й здобутки українізації.Цим разом, на жаль, наступні рядки на якісь здобутки для українізації вказати не можуть.

* *
*

Мені цікаво було перевірити каталог нюйоркської фірми „Фор Континент" із виданнями СССР на 1972 рік. Висліди перевірки досить пригнобливі.

В СССР було у 1970 році 241.720.000 людей. Число українців було 40.750.000, себто — 16.9%. Тих українців, що вважають українську мову своєю рідною мовою, було 34.930.000, себто 14.4%. Періодичних видань українською мовою в порівнянні з усіми виданнями в каталозі є 4.5 відс.

Росіян, які вважають російську мову своєю рідною, було 128.760.000. В порівнянні з ними українців було 27.1 відс. Періодичні видання українською мовою становлять 5.7 відс. в порівнянні з російськими. Різниця між 27.1 і 5.7 — 21.4 відс.

Неросіян і неукраїнців, які вважають мову своєї національности рідною, було 63.200.000, тобто 49.1 відс. в порівнянні з вище цитованою кількістю росіян, що російську мову вважають своєю рідною. В порівнянні з російськими — видання, писані неросійськими мовами, становлять 19.6 відсотка. Різниця між 49.1 і 19.6 — 29.5, і під тим оглядом українці стоять значно краще.

З усіх ділянок науки у згаданому вище каталозі знаходимо 15 наукових і 8 технічних журналів українською мовою. У будь-якій сателітній державі таку кількість журналів можна знайти в двох - трьох ділянках науки. В той самий час технічних журналів російською мовою було 10, а наукових — 13. В порівнянні з 1966 роком ріст усіх періодичних видань російською мовою в Україні був незначно більший, як видань українською мовою.

Які ж висновки з тих порівнянь? За другої світової війни німецькі націонал-соціялісти хотіли робити те саме, що робили російські царі — українців до високих шкіл просто не допускали. Але російські націонал - комуністи багато хитріші: вони піддурюють і західній світ, і величезну кількість українців, що Україна має культурну автономію. На ділі ж переважна більшість української інтелектуальної еліти працює над розвитком не української, а російської науки. Вона теж для української науки великої майбутности не бачить. В дійсності Україна просто завалена не тільки науковими, але й іншими періодичними виданнями російською мовою, що приходять з Росії. Думаю, що ці речі повинні б зацікавити українських пропонентів „реальної політики".

* *
*

Багато людей уже аналізувало перепис населення в СССР з 1970 р., та до того варто б дещо додати.

Мабуть, найбільш цікава річ це те, що кількість росіян в СССР зросла на 13.1 відс., а кількість населення в РСФСР зросла тільки на 10.1 відс. Що сталось з приблизно 3.5 мільйонами росіян? Вони емігрували у „союзні республіки". Деякі цифри на цю тему подані у табелі:

„Республіки"	Відсоток 1959	росіян 1970	відсоток приросту росіян від 1959 до 1970 р.
Українська —	16.9	19.4	28.7
Білоруська —	8.2	10.4	42.1
Узбецька —	13.5	12.5	34.3
Казахська —	43.2	42.8	39.2
Грузинська —	10.1	8.5	2.7
Азербайдж. —	13.6	10.0	1.8
Литовська —	8.5	8.6	16.6
Молдавська —	10.2	11.0	41.3
Латвійська —	26.6	29.8	26.8
Киргизька —	30.2	29.2	37.2
Таджицька —	13.3	11.9	30.8
Вірменська —	3.2	2.7	17.9
Туркменська —	17.3	14.5	19.0
Естонська —	20.1	24.7	39.6

Відсоток приросту росіян багато вищий, як відсоток приросту місцевого населення „республіки". Він був „потрібний", щоб або збільшити пропорцію росіян, або затримати ту саму пропорцію зокрема у випадках, де ріст місцевого населення високий. В загальному кількість росіян у „союзних республіках" зросла із 16.3 до 21.3 мільйона, тобто на 30.9 відс. Якась частина того росту (1.5 мільйона?) це, без сумніву, наслідки не імігрaції росіян, а русифікації. Коли взяти під увагу 17 найбільш чисельних національностей СССР і порівняти пропорцію тих, що мову своєї національности вважали у 1959 і 1970 роках рідною, тоді висліди такі: у шістьох національностей (в тому числі й українців) пропорція та зменшилась, у трьох — збільшилась і у вісьмох — залишилась без значних змін.

В Україні відсотки росту від 1959 до 1970 року були такі: все населення — 9.4 відс.; українці — 9.7 відс.; українці, що українську мову вважають своєю рідною — 6.9 відс.; росіяни — 28.7 відс. Українців поза Україною було 5.060.000 у 1959 р. і 5.430.000 у 1970 р., тобто на 7.3 відс. більше.

Отже, всупереч надіям так званих „реальних" політиків, що від росіян можна щось дістати у добровільний спосіб, колонізація ними чужих земель не зменшується, а посилюється. Один засіб — це фізична іміграція, другий — русифікація. Та далеко не всі національності СССР русифікуються. В дійсності, коли населення СССР зросло на 15.8 відс., кількість людей, що вважають російську мову за свою рідну, підвищилась тільки на 14.3 відс. Наприклад, усі три балтійські нації колонізуються з допомогою іміграції

(Закінчення на стор. 3-ій)

ШПІОНСЬКІ АФЕРИ

Мюнхен. — Висилка 105 агентів московського КГБ, що діяли в Англії як „дипломати", наробила багато шуму в світі. Відомо, що в посольствах різних урядів у чужих країнах є особи, які збирають відомості про військо, політику, господарство, культурне життя держав, де ті дипломатичні представництва знаходяться. Тож, коли Москва посилає в столиці всіх держав разом із спеціялістами - дипломатами знавців розвідчого ремесла, в цьому нема нічого надзвичайного. Обурення уряду, парляменту і суспільства Великобританії на московських гостей викликав розмір їх шпіонської діяльности і напрям тієї роботи.

Коли Італія має в своєму посольстві в Аргентині всього 6 осіб, то Москва посилає в кожну країну світу не менше як сотню своїх „дипломатів". В Англії було їх понад 500. Утеча одного такого „дипломата" в Лондоні розкрила документально, що Москва, поряд з пропагандою за мирне співжиття, веде в тій, як і в інших країнах підривну роботу: готує саботажі, викрадає пляни і інформації про технічні здобутки п р о мисловости, втручається у відносини між професійними спілками і підприємствами, словом — пробує „сіяти вітер".

У союзних, совєтофільських державах, як Єгипет або Судан, московські агенти діють також часто зовсім не на користь місцевих урядів. При цьому їм допомагають „дипломати" держав - сателітів: польські, мадярські, болгарські і т. д.

За життя Сталіна вільні держави світу були в невигоді супроти Москви. Комуністичний світовий рух був монолітний, суцільний і накази з Кремлю покірно виконували комуністичні партії різних країн, не вважаючи на шкоду, яку чинила московська політика народам тих країн.

Французький письменник Россі описав у своїх книжках, як комуністи Франції в 1939 - 1941 р., коли Сталін був союзником Гітлера, вітали перемоги його армій над країнами Західньої Европи і таврували в своїй пропаганді уряди Англії та Франції, як „імперіялістів". Патріотизм пробудився у французьких комуністів після походу Гітлера на Схід, 22 червня 1941 року.

Від того часу зайшло багато змін. Комуністичний рух розпався на ряд незалежних, а то й взаємоворожих партій, що готові навіть збройно обороняти самостійність своїх країн. Приклад — Югославія, Альбанія. Уже трудно знайти ідейних агентів - комуністів у різних державах, готових служити й виконувати накази Кремлю. Доводиться використовувати службу осіб, готових за матеріяльні вигоди продавати інтереси своєї країни.

Але був час, коли навіть визначні дипломати, науковці, люди незалежні, заможні захоплювалися московським обіцянкам „раєм" і служили політиці Леніна й Сталіна з усіми її зигзагами - викрутасами. Дехто був розчарований убогою дійсністю, побувавши в комуністичній державі, і пізніше із „Савла" диктатури став „Павлом" демократії.

Французькі письменники Андре Жід і Панаіт Істраті шукали в Москві здійснення мрії про вселюдське щастя перед 2-ою світовою війною і вернулися відтіль антикомуністами. Це сталося також з німцями — Артуром Кестлером, Гербертом Венером (тепер — заступник голови німецької Соціял - Демократичної партії) і т. д. Але й по війні аж три визначні дипломати Великобританії — Борджесс і Маклін та розвідник Філбі служили Москві і, коли почули, що під ними „горить земля", втекли до Москви, де їм забезпечено досмертну пенсію і безжурне життя.

Але, як сказано, обставини змінилися, і тепер щораз більше розчарованих слуг комуністичної тиранії „вибивають свободу" і розкривають світові таємниці „московського двору". Три роки тому стала відомою трагедія совєтського п о л к овника Пеньковського, який увійшов був у зв'язок з вільними державами і загинув, коли це розкрив КГБ.

Втеча Олега Ляліна під охорону британської поліції в Лондоні — це найновіший приклад „дефекції", що завдала багато турбот Москві. Здається, через цей скандал Москва мусіла зробити натиск на своїх сателітів у Східньому Берліні, щоб не гальмували регуляції взаємин між Західньою Німеччиною та підсовєтською „демократичною республікою" і договорилися про таке-сяке „співжиття". Це був би знак, що Москва хоче миролюбним жестом заохотити інших до міжнародної „конференції безпеки".

П. Ф.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

ШАНГРІ-ЛЯ

Слово Шангрі-ля придумав англійсько - американський письменник Джеймс Гілтон у своїй фантастичній повісті „Загублений обрій". Шангрі-ля — це казкова країна в Гімалаях, країна вічної весни, безтурботности та невмирущости. Це слово здобуло собі право громадянства в літературі і стало синонімом дозвілля.

В українському Гантері одна з віль має назву Шангрі-ляджь, що свідчить про популярність цього імени, не меншу за „Гуцулку", „Ксеню" чи „Марічку".

Не зважаючи на небезпеки затруєння довкілля, безкровної соціо - економічної революції та активного бунтарства проти бюрократії і „естаблішменту", життя пливе далі своїм руслом, і людина, визволена з пут фізичної праці, користується щораз довшим дозвіллям.

Це стало можливим через перехід нашої економіки до економіки знання і запряження до колісниці модерної технології автоматичної контролі. У висліді цього низка стейтових та комунальних урядів і підприємств переходить поступово з п'ятиденного на чотириденний тиждень праці. Більшість людей не здає собі справи з того, який поступ зробило людство в тому напрямі за останніх сто літ. В 1791 р., коли ще не засохло добре чорнило на оригіналі американської Конституції, об'єднання теслів у Філядельфії (тоді ще столиці ЗСА) добилося нечуваного в той час успіху, а саме 12-годинного дня праці та платні 18 центів на годину.

Для нашого покоління 12-годинний день праці, від 6-ої години ранку до 6-ої години вечора, видається варварством, а щонайменше напівневільництвом. Але насправді це були майже королівські умовини праці в порівнянні з умовинами, в яких працювали, наприклад, українські кріпаки на панських ланах.

У 1830 р. робітничі спілки в Америці виступили зі сміливим домаганням 10-годинного дня праці. Це домагання стало дійсністю в 1840 р. Але не слід забувати, що робітний тиждень тривав тоді не 5, а 6 днів. П'ятиденний тиждень праці запровадив на переломі XX століття Джордж Вестінґгавз у своїх підприємствах і тим промостив шлях до скороченого 40-годинного тижня праці, що, на жаль, став загально зобов'язуючим в Америці щойно по закінченні другої світової війни.

Але вже через 25 років після того поширюються домагання працівничого світу за 4-денний тиждень праці, який починають поступово впроваджувати американські інституції, установи та підприємства. Їх число від останньої осени зросло з 33-ох до 400.

Але одночасно з домаганням скороченого тижня праці лунають щораз голосніше вимоги ввести скорочений день праці. 32-годинний день праці є найближчою метою робітничих спілок у боротьбі з власниками підприємств. Реалізації цієї ідеї сприяє постійно зростаюче безробіття. Немає сумніву, що 4-денний, а потім і 32-годинний тиждень праці є тільки справою часу, що гряде до нас стомилевими кроками.

В індустріяльній добі машина працювала, а керувала нею людина. Тепер, в суперіндустріяльній добі, машина працює, а керують нею автомати та компютори. Роля людини зводиться тепер фактично до програмування. У висліді цього переходу промислу до економії обслуги збільшується видатність машин, що дозволяє скорочувати час праці робітників.

За останніх 50 років промисел перейшов драматичну зміну не тільки щодо характеру своєї праці, але й щодо свого географічного розташування. Перше фабрики та промислові підприємства будовано колись поблизу джерел сирівцю, транспорту та дешевої робітної сили. Сьогодні промисел концентрується біля великих університетів, градуанти та професори яких працюють в їх дослідних лябораторіях, що є, до речі, основою їх розвитку та існування. Кошти цих дослідів такі великі, що їх мусить матеріяльно підсилювати держава.

У зв'язку з грошовою допомогою йдуть державні замовлення та державна контроля. Вислідом цієї співпраці щораз більше зростає число державних працівників. Департамент Праці ЗСА передбачає, що в 1980 р. кількість працівників федерального Уряду збільшиться з двох мільйонів до 12-ти, головно в технічних та фінансових ділянках. Збільшена видайність „думаючих" машин збільшить також час дозвілля, що стане основою нового промислу.

50 років тому люди працювали від ранку до ночі. Вони починали працювати у віці 17, 18 або 19 літ і вмирали, мавши пересічно 57 літ, часто - густо в робочому вбранні. Дозвілля було дуже обмежене в порівнянні з нашою добою, в якій молодь студіює 10-20 років, починає працювати пересічно на 23-му році життя, працює далеко коротший час і втішається ранньою емеритурою.

У висліді „зудару" з будучністю, молоде покоління шукає відпруження, яке знаходить на лоні природи, втікаючи з великих міст. Найкращим доказом цього є щораз більш популярна купівля другого дому в горах або над морем, що стає для їх власників модерним Шангрі-ля.

ІЗ СВІДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(1)

ВІД РЕДАКЦІЇ: Недавно редакцію „Свободи" відвідав незвичайний гість: передовий діяч світової акції в обороні переслідуваного комуністичним режимом жидівського населення СССР, сам довголітній в'язень совєтських концентраційних таборів та предмет безнастанних переслідувань збоку совєтського режиму. Тільки рік тому йому пощастило вирватися з-під совєтської тиранії та виїхати до Ізраїля, де він тепер живе, поставивши за ціль свого життя поборювання народовбивчого комуністичного режиму. В совєтських концентраційних таборах, як і опісля поза ними, він зустрічався і заприятелював з багатьма українцями і до багатьох з них має великий подив за їх відвагу і незгнутість.

Під час його відвідин в редакції йому поставлено багато запитів, і він на них відповів. Ібрагім — це ім'я, яке йому дали в концентраційному таборі, коли він із своїм другом-українцем студіював індуську філософію. Він має закінчені правничі студії, і після приїзду у вільний світ йому пропоновано університетську катедру. Проте, він продовжує місію свого життя — поборювання диявольської комуністичної системи. Йому вже пощастило нав'язати зв'язки з різними групами, що мають таку саму мету. Пан Ібрагім говорить російською мовою, але розуміє й українську, вживаючи часто в розмові українські слова, навіть з української говірки. Його відповіді на запити, поставлені в редакції, записані на магнітофонну стрічку, з якої опісля зробив перепис уже в українському перекладі ред. Леонід Полтава. Деякі відповіді і твердження п. Ібрагіма, які — на нашу думку — могли б пошкодити тим, що перебувають в СССР, пропущено. З деякими твердженнями і, зокрема, висновками п. Ібрагіма редакція не погоджується. Проте, друкуємо ці свідчення п. Ібрагіма для інформації читачів та для їх власної оцінки.

Ви поставили мені дуже багато питань, і я не знаю, чи зможу відповісти на них швидко. Вони дуже серйозні, а тому я спробую бути особливо уважним.

Розпочну з головного. Мені здається, що головним у поведінці совєтської влади в цей час у відношенні до людей, що населюють СССР, у відношенні національної політики в СССР, є стара випробувана метода: розділяй і пануй. Ця метода вже не раз себе виправдувала в минулому, і тепер вона безвідмовно допомагає большевикам керувати цією велетенською країною, в якій живе так багато національних груп і угруповань.

Я розпочну своє оповідання здалеку. Хочу навести вам один приклад з мого минулого. Мені довелося пробути десять років у совєтських концтаборах, політичних таборах. Я сидів так як жид, сидів за сіонізм, і бачив увесь жах існуючих там обставин, так би мовити, збоку, тому що більшість у таборі складалася з українців і росіян. Українці потрапили до таборів тому, що змагались із зброєю в руках, в основному на заході України, проти совєтської влади в повоєнні роки, а росіяни потрапили — одні із власовської армії, а інші з усіх сторін Росії за нізащо.

Ось зібралась в зонах велетенська група в'язнів, розділена колючими дротами, а в кожній зоні по 5, по 4, по 8, по 10 тисяч людей. В Росії сиділи там у ті роки (я пробув у в'язниці з 1953-го до 1963 року), як ми рахували і як рахували на Заході, близько 20 мільйонів людей. І ось я сам був свідком, як влада через своїх співробітників у таємній поліції КГБ настроювала одних проти других: росіян — проти українців, а українців — проти росіян.

Робилось це дуже примітивно. Ось оперуповноважений КГБ, за національністю українець, викликає до себе якогось впливового українського хлопця, знаючи, що думка тієї людини є ваговита, і її почують. Той уповноважений говорить: „Ось я українець, і мені просто жаль вас. Ви ж мої, сказати б, земляки, а росіяни на вас ножі гострять! Вони вас порізати хочуть, а ви, як дурні, сидите і навіть не готуєтесь боронитись! Ми ж вас не зможемо захистити, коли в таборі почнеться різанина. А русаки відточують ножі ! . ."

І сидить той хлопець, слухає і в своїй душевній простоті не може ніяк вирішити: чи його дурять, чи дійсно є такий намір, а бійки в таборах були вже й давніше, він же про це знає, що якраз бились національні угруповання. І йде він від того оперуповноваженого повний сумнівів, і розповідає землякам: „Так і так, чи бреше, чи правду каже, алеж каже" . . . Хлопці сидять і думають, що їм тепер робити? А в цей час оперуповноважений росіянин викликає до себе впливового серед росіян в'язня і каже: „Що ж це таке? Мені просто соромно: українці вас різати хочуть, а ви, як вівці, як дурні, сидите і чухаєтесь! Що ж це таке? Мені ж просто соромно, як русскій людині, за вас, за русаків" . . . І цей також іде до своїх земляків і оголошує: „Чи він бреше, чи ні, а все таки треба гострити ножі, не можна сидіти беззбройними".

Ось так розпочинається виробництво ножів. Десь у робочій зоні дістають залізо, починають кувати, гострити. Звичайно, там слідкують один за одним, отже росіяни бачать, що українці гострять ножі, і українці бачать, що росіяни гострять ножі. І кожний думає: „Таки правду сказав оперуповноважений, дійсно, вони готуються на нас напасти!" Таким чином той задум, як правило, цілком вдається.

Я сам був свідком не однієї такої різанини, коли гинули сотні людей. Вони гинули у мене на очах нізащо, лише як жертви провокації, безоглядної брехні, як жертви тієї брудної політики. Коли б в'язні були в таборах у ті часи об'єднаними, то, звичайно, совєтська влада відчула б, і то гостро відчула б на собі силу їхньої єдности.

У 1954 році, як ви знаєте, в таборах прокотилася широка хвиля повстань. Я був свідком тих жахливих подій. Жахливих тому, що совєтська влада розправилася з ними з допомогою танків, артилерії і чого завгодно. Всі ви знаєте про те, що було в Кінгірі, в Норильську. Так ось, коли б люди були об'єднані, то совєтська влада відчула б це на собі раніше. Але в таборах — навіть у таборах — люди йшли до єдности з великими зусиллями. Люди таки прийшли до єдности. У них в останніх роках вже не було цього антагонізму. У таборах тепер люди розуміють, що у нас є один спільний ворог, і цей ворог безумовно сидить у комуністичній партії: ворог — це апаратчики ЦК КПСС, які своєю політикою скеровують країну на її жахливий, страшний шлях.

Але на свободі далеко не всі зрозуміли цю ситуацію, і в СССР зрізничкування між національними групами дуже велике.

(Далі буде).

ХВИЛИНА СПІЛЬНОЇ МОЛИТВИ

(Заклик)

Українські миряни організують — за благословінням Ієрархії — від 1955 кожнорічно — Хвилину Спільної Молитви в намірепні Переслідуваної Церкви в Україні та за відродження Християнської України.

Молитва провадиться традиційно в дні 1-го листопада. Вона подумана так, щоб всі розкинені у діяспорі українці молилися дослівно в один і той самий час. Тому молитва є СИНХРОНІЗОВАНА.

На годину Молитви вибрано 10 год. ввечері (22-го година) за часом, що дійсний в Україні (так, щоб уможливити всім вірним на Рідних Землях помолитися в спокої — після всіх денних зайнять). Годині 22-гій в Україні відповідає 20-та година у Середній Европі (Німеччина, Австрія, Італія, Бельгія, Еспанія, тощо), Англія — 19 год., Ріо де Жанейро — 16 год., Буенос Айрес — 15 год., Монтреаль, Торонто, Ню Йорк, Філядельфія, Вашингтон — 14 год., Чикаго, Міннеаполіс, Вінніпеґ — 13 год., Сан Франсіско, Лос Анджелес, Ванкувер — 11 год. вранці.

Спільну молитву найкраще проводимо, збираючися спільно в гуртах, у церкві — із участю священика або в домівках (якщо церкви в даній місцевості немає), під проводом найдостойнішого з громаді.

Насамперед священик чи провідник молитви проказує намірення, а потім всі спільно відмовляють молитви. Якщо саме випадає якесь прилюдне зібрання (напр., листопадова Академія), його в даній годині переривається й офіціяльно молитву проголошується. Якщо молитва випадає в якійсь місцевості на час зайнять (у бюрі чи фабриці), кожен молиться індивідуально. Подібно, як хтось саме є в дорозі.

Згідно із традицією молитву підготовляється та проводиться соборно, — спільно католики, православні й євангелики, — так, як усі віровизнання є в однаковій мірі переслідувані в Україні. Таким чином, молитва стає одночасно великим проханням про релігійну єдність нашого народу.

В молитві згадується також спеціяльні намірення даного року (патріярхальний устрій; об'єднання Українських Православних Церков в діяспорі; Владик, які покарані засланням).

Молитва, яка лучить у одну хвилину тисячі й десятки тисяч і містичний спосіб повної єдности, перемагає час і простір. Вона буде вислухана! Обов'язком кожного мирянина є спричинитися до її умасовлення!

Український Християнський Рух

40% опитуваних в Україні не бажають мати більше як одну дитину

Київ. — Кругло 1 500 юнаків і дівчат, які готуються закласти родинне життя, опитувано шляхом анкети в Києві і Одесі про побажану кількість дітей у їхніх родинах. 40 відсотків опитуваних відповіли, що вони хочуть мати тільки одну дитину, 39% опитуваних не хотіли б більше, як двоє дітей, і лише 8% висловили бажання мати трьох чи й більше дітей. У Совєтському Союзі помітно значний спад кількости приросту населення. Про наслідки анкети було повідомлено в московській „Рабочей Газете", а їх зреферував „Ню Йорк Пост" з 6-го жовтня. Анкета виявила також, що між молодими подружжями 50% зійшлися завдяки тому, що довший час перебували спільно на вакаціях, 22% родин постали з тих юнаків і дівчат, які спільно десь працювали, 13% родин постали із дружби із шкільних років. Совєтські соціологи, слідом за своїм вчителем Марксом, вважають, що не треба довго товаришувати і „спільно ходити", бо це приводить до поганих наслідків, і заохочують молодь скоро знайомитися й одружуватись, не відкладаючи. „Рабочая Газета" закликає дирекції фабрик будувати більше житлових домів і закликає молоді подружжя, щоб вони мали більше дітей.

ПОПРАВКА

У книзі „Третя Залізна Дивізія", в реєстрі жертводавців, пропущено жертводавця:

Майор Віктор Чекірда 10.00 долярів

КАПІТУЛА ВИБАЧАЄТЬСЯ ЗА НЕДОГЛЯД.

Капітула Відзнаки Хреста Залізного Стрільця

Відбулися Загальні Збори НТШ в Европі, проф. В. Кубійович переобраний на голову

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Закінченою є праця „Володимир Гнатюк як дослідник фолкльору Пряшівщини".

На енциклопедичному відтинку появилися 5 зошитів (23 - 27 чч.) „Енциклопедії Українознавства" (від гасла „Низький Бескид" до „Полікарп Сікорський") та готовий до друку 28 зошит. Великим досягненням всієї української діяспори є поява накладом Українського Народного Союзу 2-о тому „Англомовної Енциклопедії Українознавства" („Ukraine: A Concise Encyklopaedia"), яка має 1 394 сторінки і 43 вступних зауважень. Передмову до „АЕУ" написав професор Е. Сімонс, головним редактором є проф. д-р В. Кубійович. Цей том „АЕУ" містить такі відділи: Право, Українська Церква, Наука, Освіта і шкільництво, Бібліотеки, архіви, музеї, Видавництва й преса, Музика і хореографія, Театр і кіно, Народне господарство, Охорона здоров'я і фізична культура, Військо, Українці в діяспорі. В опрацюванні статтей взяли участь 157 науковців.

Серед інших видань НТШ, що вийшли в цій каденції є „Василь Мова (Лиманський) — твори", за редакцією професора д-ра Ю. Шевельова та монографія В. Кубійовича „Мені 70".

З ініціятиви НТШ у Европі відбувалися наукові доповіді та дискусійні зібрання у двох осередках скупчення членів НТШ: в Мюнхені — 11, а в Парижі — 5.

Напрямні праці НТШ плянувалися на 6 засіданнях Управи та 18 засіданнях Президії НТШ в Европі, а зв'язок з членством підтримувався появою „Вістей із Сарселю", яких вийшло чотири числа (9 - 13) за редакцією д-ра А. Фіголя і „Вістей НТШ у Европі" та листування (4 760). Зв'язок з членами за океаном і з братніми установами — здійснювати кількакратними поїздками до ЗСА і Канади проф. В. Кубійовича, доц. А. Фіголя і проф. В. Янева. Ці поїздки головне запевняли матеріяльну базу для існування Сарсельського наукового осередку та працю Інституту Енциклопедії Українознавства.

Бібліотека НТШ у Сарселі придбала (за три роки) 1 064 нових видання, осягнувши 15 586 томів. Крім цього, Бібліотека отримала у власність дві збірки книжок, журналів і газет, що творять окремі відділи, а саме „Бібліотеку Теодора Маращука" та „Фундацію Андрія Жука". Остання має унікальні позиції до історії України XX століття. За посередництвом Б. Шарка до Сарселю передано архів скульптора-поета Сергія Жука.

Бібліотека НТШ у Сарселі є у списках спіціялізованих бібліотек у Франції: у каталогах Національної Бібліотеки в Парижі та Інституту Славістичних Студій у Франції.

За Контрольну Комісію звітував м-гр О. Штуль, а після дискусії, яка дала напрямні для майбутньої діяльности, уступаючій Управі визнано абсолюторію.

Нові керівні органи вибрано у такому складі:

Управа НТШ у Европі: голова — проф д-р В. Кубійович, заступники голови — проф. д-р О. Кульчицький і проф. д-р В. Янів, науковий секретар — д-р А. Жуковський, скарбник — о. шамбелян М. Левенець. Члени Управи; інж. М. Маслов і інж. О. Мельникович. Представники до Управи з Німеччини — доц. д-р А. Фіголь (також фінансовий референт) і д-р Б. Микитюк. Представники Секцій: проф. д-р В. Кубійович від ІФСекції, проф. д-р О. Горбач від ФСекції, проф. д-р П. Шумовський від Хемічно-Біологічно-Лікарської Секції.

Контрольна Комісія: голова - мгр О. Штуль, члени: д-р Я. Мусянович і д-р М. Маслова - Міжіняк.

Делеґатура в Мюнхені: д-р М. Заяць, ред. М. Добрянський, дир. М. Рудко.

До Головної Ради НТШ вибрано як представника НТШ в Европі проф. д-ра В. Янева. Крім цього, Загальні Збори прийняли до відома, що проф. д-р О. Кульчицький заступатиме у Головній Раді — НТШ у Европі, а проф. д-р В. Кубійович — Історично-Філософічну Секцію — як її директор.

Збори визначили щорічну членську вкладку для звичайних членів в Европі — 15 франків.

***

З нагоди 80-річчя почесного члена НТШ — Високопреосвященнішого Архиєпископа, Апостольського Візитатора українців у Европі Івана Бучка — учасники Загальних Зборів переслали Ювілятові сердечні побажання.

Пропозицію наукового секретаря д-ра А. Жуковського — іменувати митрополита Мстислава Скрипника почесним членом НТШ — Загальні Збори схвалили оплесками. НТШ в Европі розпочало формальні заходи перед всіма іншими НТШ для затвердження цієї номінації.

В склад делеґації УССР на 26-у сесію Генеральної Асамблеї ОН входить 21 особа

Київ. — Згідно з повідомленням РАТАУ, українську ССР репрезентуватиме на 26-ій Генеральній Асамблеї призначена Радою міністрів УССР делеґація в складі 21 особи, що її очолюватиме, як голова міністер закордонних справ УССР Георгій Г. Шевель, водночас член редакційної колеґії журналу „Комуніст України". Крім Шевеля членами делеґації рахуються ще чотири особи: постійний представник УССР при ОН Михайло Д. Поляничко, його заступник Михайло З. Гетьманець, службовик міністерства закордон. справ Юрій М. Мацейко та депутат міської ради Дніпропетровська Валентина В. Усенко. Як заступники членів делеґації фіґурують і прибули вже до ЗСА: поет і кол. гол. редактор журналу „Жовтень" і тепер голова львівського відділення Спілки Письменників України, відомий із свого погромницького виступу проти „українських буржуазних націоналістів" на 6-му з'їзді письменників України, Ростислав Братунь, маловідомий із своїх наукових праць професор міжнародного права в Київському Університеті Ігор І. Лукащук та професор і член-кореспондент АН УССР і заступник директора Інституту історії в цій же АН й автор кількох праць з історії імміґрації до ЗСА, в яких тенденційно і цілком викривлено представлена історія української еміґрації в ЗСА і в Канаді, Арнольд М. Шлепаков. Крім названих в склад делеґації входить десять радників, в тому числі два службовці міністерства закордонних справ УССР Іван М. Непийвода і Володимир Ф. Скофенко і вісім членів „постійного представництва УССР при ООН" в тому один радник — Анатолій Б. Головко, аж п'ять перших секретарів представництва — Анатолій П. Котляренко, Віталій В. Волошин, Олександер Є. Оскома, Олексій К. Єременко і Борис І. Логвин, та два других секретарів — Віктор Г. Батюк і Олександер І. Цукор. Як „експерти делеґації" діють маловідомі із своєї діяльности три другі секретарі міністерства закордонних справ — Анатолій М. Зеленко, Микола П. Макаревич та Анатолій Д. Плюшко й „аташе постійного представництва" Олександер М. Овсюк.

З 22 вояків українець повернувся єдиний без поранень

З в'єтнамського фронту щасливо повернувся додому підстаршина Американської Армії на ім'я Андрій, про якого в грудні 1967 р. Леся Лисак писала у „Свободі" в нарисі „За Україну". Героєм нарису був малий український хлопчина Андрійко, чи, вірніше, спогад про того малого хлопця, народженого у Відні в 1945 р. і охрещеного в церкві св. Варвари. З матір'ю переїхав у 1952 р. до Америки, добре вчився, любив читати, став зразковим пластуном, став студентом університету та був покликаний до Армії. В „Америці" з 2-го жовтня була надрукована розповідь С. Д. про дальшу долю того, колись малого хлопчини, в нарисі „Чуда діються і в 20-му столітті": „Коли Андрій дізнався, що він зі своєю частиною має їти до В'єтнаму, то забажав мати наш молитовник, якого дістав від колишнього УСС-са о. Степана Хабурського із Торонто. . . У тому відділі, де було 22 вояків із Андрієм,—сказано в нарисі,—він був лише один українець. Із того відділу залишились лише трьох живих, але двоє з них були дуже тяжко поранені, бо залишили на полі бою око, ногу та руку, а нашого Андрія — навіть куля ворожа не „шкрябнула".

Підготовляють державну контролю лікарських заробітків у ЗСА

Вашингтон. — Державний секретар у справах охорони здоров'я і освіти Елліот Ричардсон повідомив, що в другій стадії державної контролі над заробітками й цінами, над якою тепер працює президент Ніксон, буде запроваджена сувора контроля над безудержними заробітками лікарів у ЗСА, а також над цінами, що їх виписують шпиталі своїм пацієнтам. Однак, ще не відомо, чи будуть, наприклад, гонорари лікарів у шпиталях просто „заморожені" на певний час, чи буде заведена якась інша форма контролі. Якщо операція кілька років тому коштувала 500 долярів, то тепер за таку ж саму операцію хірурги вимагають 1 500 долярів, сказав секретар здоров'я і освіти. З інших джерел подають, що лікарі-фахівці беруть тільки за одну візиту від 35 до 100 долярів, а кімната в лікарнях вже коштує від 115 до 135 долярів за один день, що переходять всякі межі заробітків убогого й середнього прошарку американського населення.

Танцюристи з Маямі візьмуть участь в Новорічній Параді

Українські танцюристи з Маямі, які минулого року брали участь в немоторизованих частинах „Джуніор Бовл Парейд", діставши за свій парадний віз—фловт—першу нагороду, запрошені взяти участь в цьогорічній новорічній програмі-передаваній телевізійною сіткою.

Парада ця відбудеться в середу 29 грудня ц. р., о год. 1.30, а передаватиметься телевізією НБС в суботу 1-го січня ц. р. по цілій Північній Америці.

Ми,—незвичайно горді із свого українського походження і нашого минулого,—заявляє Катерина Годівська.- Прийнявши запрошення на цьогорічну параду ми викінчили вже проєкт воза і над його будовою працюють уже професійні сили. Побудова його коштуватиме приблизно кілька тисяч долярів. Із—за цього звертаємось із великим проханням до усіх українців, оранізацій та установ допомогти нам у цьомуділі.

Гроші в будь-якій довільній сумі просимо надсилати на адресу:

Dancers of Miami Float Fund, 3595 N.W. 35th Street, Miami, Florida 33142.

Щоб доказати нашу вдячність кожному, що вишле суму 10-ти дол., або більше—вишлемо їм підписану автографом кольорову знімку нашого парадного возу — Фловту.

Тарас Максимович
Катерина Годівська

Українці за кордоном продовжують відзначати ювілей Лесі Українки і Василя Стефаника

Українські громади в різних країнах Вільного Світу продовжують вшановувати українську поетку-клясика і драматурга Лесю Українку та майстра слова Василя Стефаника численними вечорами, науковими доповідями, виставами. В Українському Домі в Сіднеї, у Австралії, відбулося свято на пошану Василя Стефаника, де доповідь про письменника прочитав О. Барчинський, а із спогадами про В. Стефаника виступив свідок-очевидець Ю. Сайдуляк. У Лідкомбі Рідні Школи Сіднею й усього стейту спільно відзначили 100-ліття Лесі Українки. Подібні свята відбулися в кількох інших містах Австралії. В Арґентині, під патронатом Української Центральної Репрезентації, Союз Українок влаштував ювілейну академію в Буенос Айресі, з доповіддю, деклямаціями, виступом Українського Національного Хору і музичного квартету під диригуванням Б. Чумаченка. Тоді ж було показано інсценізацію „На руїнах". З видатним успіхом відбувся театральний вечір на пошану Лесі Українки у Філядельфії, де Театр у П'ятницю під мистецьким керівництвом Володимира Шашаровського і його ж режисурою показав — під протекторатом Відділу УККА, „Айшу та Мохамеда", фрагменти з „Адвоката Мартіяна" і драматичну поему „Одержима".

КІЛЬКА ЦИФР І ДУМОК

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ції, а не русифікації. В українців, на жаль, таких „твердих хребтів" немає.

***

Цікаво, що деякі свідомі українці продовжують поширювати ілюзію, мовляв, Україна має свій уряд і обмежену суверенність. Вони навіть поширюють цілком фальшиві твердження, немов би західні держави вважають УССР державою.

Найбільш основним критерієм політичної автономії (а тим більше обмеженої суверенности) є те, що уряд даної країни може робити деякі речі проти волі держави, від якої вона залежить. Такі речі може робити Польща чи Мадярщина, але в жадному випадку не може робити УССР.

Чи УССР хтось визнає державою з обмеженою суверенністю? Кілька тижнів тому амбасадор ЗСА в ОН. Буш, на програмі ЕйБіСі заявив, що репрезентація Китаю в ОН Формозою це така сама фікція, як репрезентація СССР трьома голосами. Таке саме становище займають усі інші західні держави.

Та, на жаль, у нас все ще є люди, що для них слово „Україна" в якомусь високопоставленому місці — це великий здобуток, без огляду на те, що за тією вивіскою криється.

Сталін впровадив Україну і Білорусь до ОН, щоб мати більше голосів. Тепер росіянам цього вже не потрібно, а все ж вони ту паперову фікцію затримують. Таким чином їм легше невтралізувати заходи української політичної еміграції для того, щоб звернути увагу публічної опінії на поневолення своєї країни. Таким чином теж українські коляборанти в краю мають змогу обдурювати народні маси фікцією „української суверенної держави", „розв'язки національної проблеми" чи „здійснення мрій українського народу про національне визволення".

КОНҐРЕС КУК ПРИЙНЯВ РОТАЦІЙНУ СИСТЕМУ, О. Д-Р В. КУШНІР ПЕРЕОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА

(Закінчення з 1-ої стор.)

ловної Контрольної Комісії УНС мгр Іван Геврик.

Молодь має голос

У Десятому Конґресі Українців Канади дуже активну участь взяли репрезентанти зорганізованого студентства та молодечих організацій: МУН, Пласт, СУМК та ін. Усі вони одностайно були за зміною дотеперішньої системи та в поважній мірі причинилися до тієї зміни, разом з іншими організаціями, зокрема УНО.

Виступ прем'єра Трудо

Великою подією Десятого Конґресу Українців Канади був виступ прем'єра П'єра Трудо під час конґресового бенкету в суботу, 9-го жовтня. Головною темою виступу прем'єра Трудо була канадійська мозаїка етнічних груп та культур із запевненням їх рівноправности. Твердження прем'єра Трудо мали великий, майже міжнародний відгомін, доказом чого може послужити факт, що про цей запляннований його виступ та про головні тези його промови інформував „Ню Йорк Таймс" у своєму виданні з неділі, 10-го жовтня. Перед бенкетом представники УНСоюзу в особах головного предсідника Иосипа Лисогора, заступника головного предсідника на Канаду сенатора Павла Юзика, голови Головної Контрольної Комісії мґра Івана Геврика та проф. Богдана Боцюркова вручили прем'єрові Трудо два люксусово оправлені томи виданої УНСоюзом у видавництві Торонтського університету Англомовної Енциклопедії Українознавства. Иосип Лисогір репрезентував на цьому Конґресі Президію Світового Конґресу Вільних Українців і від її імени вітав Конґрес.

Точні інформації з цього великого і важливого Десятого Конґресу Українців Канади будуть подані в черговних числах „Свободи".

У Відні відбувся Конґрес каноністів права Східніх Церков

(Закінчення зі стор. 1-ої)

представник посадника Відня, ректор Віденського університету і численні гості.

Праця Конґресу відбувалася в тій же самій залі та провадилась у двох формах, тобто у лекціях, заповіджених вже наперед, і в дискусіях після кожної лекції. Темою лекцій, що їх було 10, була аналіза і применення старинних джерел права Східніх Церков. Уживано 4 мови: німецької, французької, італійської і найбільше англійської. У заключнім комунікаті для преси підчеркнено, що праця конґресу не мала ніякого офіційного характеру, а тільки стисло науковий, як підготовка для поглиблення студій права Східніх Церков. У дискусіях між іншими брав участь теж о. проф. Войнар, а о. С. Мудрий давав звіт про стан Української Церкви на пресовій конференції. Постановлено видати акти конґресу і плянується видавати окремий журнал згаданого Товариства.

Крім ділових засідань, що відбувалися вранці і пополудні, господарі конґресу урядили ще такі стрічі:

1. після відкриття конґресу відбулося прийняття в Кард. Кеніґа;

2. іншим разом управа міста Відня дала учасникам конґресу прийняття традиційним австрійським способом, т. зв. „гойріґер"-ом;

3. уряджено прогулянку до Вахав і Ґетвайґ, де в монастирі ОО. Бенедиктинів відбулося прийняття учасників конґресу, яких вітав окремою промовою Ляндесгавптман Нижньої Австрії.

4. На саме закінчення конґресу відбуто прощу до австрійського відпустового місця — Маріяцель, де відправлено спільний молебень (православні і католики) при участі хору української церкви св. Варвари у Відні, під батутою проф. Гнатишина. Після цього відбулось тамже прийняття учасників конґресу в окремій залі, де між іншими вітав тих же учасників представник Ляндеспавптмана Стирії, а український хор, при загальному захопленні ним, відспівав ще кілька пісень.

Наступний конґрес постановлено відбути через два роки на Креті.

УКРАЇНСЬКІ КАНДИДАТИ

Вінніпеґ. — Посадника й 50 міських радних вибирають жителі великого канадійського міста Вінніпеґу та його околиць, що будуть об'єднані в „Юні Сити". Між кандидатами на посадника є довголітній і зразковий мейор того міста, українець Степан Дзюба, кілька директорів різних підприємств, голова „Метро" Д. Вілліс та ін., в тому й автомеханік на прізвище Петро Шевченко. Між 150 кандидатами на радних є 12 українців, а до Шкільної Ради кандидують три особи українського роду. Вибори відбудуться у середу 6-го жовтня.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 16-го ЖОВТНЯ 1971 р.

НЮАРК Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ — 14-ий Відд. о год. 7-ій веч. в Січовій домівці при 670 Sanford Ave. Проситься прибути та вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр., Ф. Мікулинець, кас.

НЕДІЛЯ, 17-го ЖОВТНЯ 1971 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі при вул. Мартін. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — Управа.

Філядельфійська Округа УНС заповіла посилення членської кампанії

(Закінчення з 1-ої стор.)

зу стейту Пенсильвенії та започаткування радієвих реклям УНСоюзу, а потім подав докладний стан здобутків поодиноких Відділів у цьогорічній членській кампанії. Він вирізнив за цьогорічні досягнення Відділи: 397-ий (секр. інж. М. Нич) — 23 члени, 430 (секр. І. Кнігніцький) — 19, 83 (секр. С. Кушнір) — 17, 375 (секр. П. Тарнавський) — 15, 156 (секр. М. Новак) — 14, 10 (секр. О. Хільченковський) — 13, 347 (секр. Ф. Снігур) — 13, 352 (секр. Я. Щербак) — 12, 32 (секр. А. Хомин) — 12, 245 (секр. М. Мартиненко) — 11, 362 (секр. Ф. Петрик) — 11, 383 (секр. О. Хома) — 11 і 153 (інж. І. Скіра) — 10. Ствердивши, що за 9 місяців відділи Округи здобули 261 новий член, С. Гаврич закликав, щоб до кінця року приєднати в Окрузі ще 180 нових членів, дорівнявши цим осягові з минулого року. Вкінці він подав ряд порад для успішної акції забезпечування нових членів та молоді, яка має нагоду виграти на імпрезах Округи грамоти з однорічними заплаченими вкладками. Володимир Сохан, нав'язуючи до недавно проведених у Філядельфії курсів секретарів та організаторів, зреферував найчастіші недотягнення у співпраці секретарів і організаторів з Головною Канцелярією. Опісля він насвітлив ролю УНСоюзу в українському громадському, політичному і культурному житті та підкреслив вагу членства і ділянки життьового забезпечення, як бази для широкої діяльности УНСоюзу.

Головний контролер проф. д-р Б. Гнатюк привітав учасників нарад і закликав всіх до посиленої організаційної праці в останніх місяцях року. Він вкінці заохотив представників Відділів щиро висловлюватися про труднощі, з якими вони зустрічаються в праці, та висловив надію, що громада знайде незабаром розв'язку проблем, які захитали наш громадський сектор. Головний контролер д-р І. Скальчук згадав про послаблення членської кампанії та 20-річчя напливу до УНСоюзу членів з рядів нової іміґрації, зупиняючись докладніше на подіях в українському церковному житті. Він підкреслив гідну поставу Головного Уряду УНСоюзу в обороні прав Верховного Архиєпископа і помісности УКЦ, згадуючи про резолюції річних нарад напередодні свячень нових єпископів та після цих свячень. Вкінці він, цитуючи В. Симоненка, що на ненависті не можна нічого будувати, закликав здобувати все своєю правдою. Він висловився за посиленням членської кампанії, щоб у 80-річчя УНСоюзу можна пишатися 100,000 членів УНСоюзу та величавою будовою Головної Канцелярії УНСоюзу.

Після доповідей відбулася дискусія, в якій обговорено ряд питань тісної співпраці Відділів і Централі, відповідної пропаґанди УНСоюзу у „Свободі" та „Трибуні УНСоюзу", і поміщування матеріялів про діяльність молоді, зокрема в ділянці спорту. С. Гавриш зреферував пляни дальшої членської кампанії та заповів наради Окружних Управ стейту Пенсильвенії на 30-го жовтня і Загальні Збори Окружного Комітету на 21-го листопада. Він згадав про пляни влаштовування щорічних Днів УНСоюзу в Шамокіні, колисці УНСоюзу, та про пляни громадських віч-зустрічей громадянства з УНСоюзом в Честері і Трентоні.

З окремим закликом до представників Відділів звернувся о. мітр. О. Мицик, який запросив їх взяти участь в бенкеті, що відбудеться в часі Собору Української Православної Церкви вже вкінці наступного тижня. При цьому він підкреслив значення подій в УАПЦ, які відбулися 50 років тому та якими УАПЦ зірвала з Москвою, впровадивши в Церкві автокефалію та українську мову. Він звернув увагу на постійні зазіхання Москви захопити під свою владу і знищити український народ з його Церквами.

Учасники зборів вислали спільного листа з побажаннями скорого видужання секретареві 153-го Відділу УНСоюзу інж. Іванові Скірі, який недавно захворів. Закінчено наради молитвою, що її провів о. мітрат Омелян Мицик.

Українська тематика буде на з'їзді Американського Історичного Товариства

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ний для України договір з перспективи 50-ліття з української точки зору. Сесією, присвяченою історичній зустрічі сходу із заходом в східній Европі, керуватиме проф. Василь Дмитришин. На жаль, в тій сесії українська тема не є заступленою, а шкода, бо і тема цікава і важна для історії України.

Як відомо з преси, Українське Історичне Товариство готує також зустріч з українською громадою Ню Йорку, на якій ряд українських істориків і фахівців інших ділянок піддадуть дискусії питання української історичної науки в ЗСА. На цю тему УІТ видасть ще окреме повідомлення про час і місце зустрічі.

Успіх української історичної науки завдяки кільком історикам є безперечним і треба надіятися, що велика українська громада міста та околиць Ню Йорку візьме участь в сесіях, в яких українська тема є заступленою. Зокрема треба сподіватися, що українські студенти масово прибудуть на цей з'їзд і заповнять залі та включаться в дискусію. Українські наукові установи, як НТШ і УВАН, повинні подбати, щоб члени тих наших респектованих організацій включили себе в американське наукове життя і активною участю забезпечили успіх сесій.

Степан М. Горак

Українські дошкільні дні

Запрошуємо учительство і діячів українського дошкільного виховання на „Українські Дошкільні Дні", які відбудуться від п'ятниці, 22-го жовтня до неділі 24-го жовтня 1971 р. у Філядельфії.

Просимо учительок світличок і підготовчих кляс привести із собою зразки праці з малятами, які будуть виставлені на спеціяльній виставці. У програмі Українських Дошкільних Днів є виставки книжок і виховних посібників, практичні лекції, конференція, доповіді й дискусії, Заг. Збори Осередку Дошкілля ЗСА і З'їзд Працівників Дошкілля. Ласкаві зголошення просимо слати на адресу: Mrs. Iryna Pelenska, 2423 Fred Street, Warren, Michigan 48092.

ЯПОНСЬКИЙ МОНАРХ ГІРОГІТО І ЙОГО ДРУЖИНА НАҐАКО СТРІНУЛИСЬ із ворожим супроти них настроєм голляндського суспільства. Гірогіто з дружиною і почетом відвідали Голляндію приватно, подорозі з Британії до Швайцарії.

ТАРЗАН, Ч. 6636. Чуло й Тарзан чують, що хтось над ходить

Цей старий волоцюга, Чулю, дасть нам тільки ключ до виявлення злочинців, за якими гонимось. Нічні напади на миролюбні племена роблені зорганізованими й озброєними в кріси бандами!

У Момбузі, Тарзане, навчали мене, що один знайдений слід веде до другого, незнаного, аж поки є повний правний доказ! Ми робимо поступ!

Тихо, Чулю! Ми в саму пору скрилися! Бачу — відвідувачів!